

Styl, to je člověk, napsal kdysi jakýsi klasik, jehož jméno jsem zapomněl. Paní Halina Pawlovská, chodící citování citátů, by mi jistě poradila, ale to není důležité. Vytvořit styl znamená odlišit se od ostatních lidí, ale především od jiných stylů. Styl je vytvořen a ti ostatní se jeho tvůrci chtějí podobat.

Když jsem začal studovat vysokou školu, patřila ke "stylu vysokoškoláka" cigareta. Hloupá stylizace a hloupá nápodoba. Ale stačí se občas podívat na filmy z šedesátých i sedmdesátých let a téměř nenajdete herce bez zapálené cigarety. Nesmrtelná parodie Jiřího Wimmera na báseň Ostrava, plná kuřáckého kašle, byla vynikající karikaturou Nedělních chviliek poezie, které se díky zapáleným cigaretám národních i zasloužilých umělců neobešly bez protipožární hlídky.

Celé trampské hnutí, které pokládám za fenomén české a moravské kotliny, je jednou velikou stylizací. Je úžasné, jak se potomci národních obroditelů ve slovanských čamarách devatenáctého století a obdivovatelů kozáckého koně napájeného Vltavou, přes noc stali kanadskými jízdními policisty, kovboji a desperáty divokého západu. Od prvního skautského klobouku vojáka burské války na hlavě pana Svojsíka a od prvního výtvoru žižkovského kloboučníka předělaného na stetson vedla dlouhá cesta.

Stejně tak pozoruhodná je cesta od Kmochových pochodů a vlasteneckých "Hašlerek" k prvním tangům ve stylu Dájo nevolej až k pravému bluegrassu made in Brno nebo made in Plzeň.

Asi si jako potomci praotce Čecha, knížete Přemysla a keltských dobyvatelů neseme něco romantického ve svých krevních skupinách. Tisíce mil vedoucích přes oceán nám brání vidět naše romantické stylizované sny reálnýma očima.

Styl, to je člověk. Asi už nikdo nevypátrá toho člověka, který jako první začal v obou kotlinách o víkendech žít jako tramp. Tak ať mu ti, kteří se stylizují, postaví aspoň imaginární pomník. Na rozdíl od některých, jejichž pomníky byly postaveny, se jej zaslouží.